

Forslaget har dels til hensigt at forenkle fremgangsmåden ved underretning om ansættelsesændringer, dels at give ligningskommissionerne fuld adgang til at bestemme, i hvilket omfang skatteadministrationen skal kunne foretage ansættelser på kommissionens vegne.

Efter den gældende bestemmelse i skattestyrelseslovens § 3, stk. 1, skal ligningskommissionen i tilfælde, hvor der foreligger en behørig selvangivelse, give den skattepligtige lejlighed til at ytre sig skriftligt eller ved mundtlig forhandling. Dette sker i praksis i almindelighed ved, at ligningsmyndigheden sender den skattepligtige en »agterskrivelse«, hvori det meddeles, hvorledes ansættelsen agtes foretaget, og hvori den skattepligtige opfordres til at rette henvendelse til myndigheden, såfremt han har indvendinger derimod.

Efter at den skattepligtige således har haft lejlighed til at ytre sig og ligningsmyndigheden derefter har foretaget en ansættelse, skal den skattepligtige underrettes om ansættelsen, om begrundelsen herfor og om klageadgangen efter skattestyrelseslovens § 4. En tilsvarende underretning skal ske i tilfælde, hvor ansættelsen er foretaget uden behørig selvangivelse (taksation). Underretningen sker skriftligt ved et »ansættelsesbrev«.

Skattestyrelsesloven forudsætter således, at der foretages mindst to henvendelser til den skattepligtige i tilfælde, hvor ansættelse ikke sker i overensstemmelse med selvangivelsen.

Spørgsmålet om en forenkling af den foreskrevne fremgangsmåde er tidligere blevet rejst i kontaktudvalget vedrørende opgavefordeling og dobbeltadministration og har været gjort til genstand for behandling i skatteforvaltningens fællesudvalg, der har indstillet, at en forenkling som anført i ændringsforslaget gennemføres.

Ved den nu foreslåede affattelse af § 3, stk. 1, åbnes der mulighed for at gennemføre en ansættelse, der afviger fra det selvangivne, efter en enkelt underretning af den skattepligtige i tilfælde, hvor den skattepligtige ikke udnytter sin adgang til at ytre sig skriftligt eller ved mundtlig forhandling over for ligningsmyndigheden.

Den foreslåede forenkling forudsætter, at den skattepligtige underrettes om, hvilken ansættelse skatteadministrationen indstiller

til ligningskommissionen at foretage eller agter at foretage efter bemyndigelse.

Meddelelsen om den påtænkte ansættelse skal ledsages af en begrundelse, og den skattepligtige skal gøres bekendt med, at ligningskommissionen (skatteadministrationen) kan foretage ansættelsen uden yderligere underretning, såfremt den skattepligtige ikke inden en nærmere angiven frist har benyttet sig af den anførte adgang til at ytre sig.

I de tilfælde, hvor den skattepligtige har benyttet sig af sin adgang til at ytre sig forud for ansættelsen, skal der som hidtil gives underretning om den foretagne ansættelse, om begrundelsen for denne og om klageadgangen efter § 4.

Den nye affattelse af § 3, stk. 1, retter sig alene på tilfælde, hvor der foreligger behørig selvangivelse. Den hidtidige regel om underretning af den skattepligtige i tilfælde, hvor ligningskommissionen foretager en ansættelse, uden at der foreligger behørig selvangivelse, foreslås opretholdt.

Ændringen forventes at ville medføre administrative lettelser for de kommunale skatteforvaltninger.

Efter den gældende bestemmelse i § 3, stk. 2, kan ligningskommissionen efter regler, der fastsættes i forretningsordenen, bemyndige skatteadministrationen til at foretage ansættelser på kommissionens vegne. Ifølge bestemmelsen i forretningsordenen for ligningskommissioner uden for København § 11, stk. 2, er adgangen for ligningskommissionerne begrænset til at omfatte ukomplicerede sager i overensstemmelse med bemærkningerne til forslaget til skattestyrelsesloven. Der er herved tænkt f.eks. på berigtigelser af sammen-tællings- og overførselsfejl, uoverensstemmelser mellem oplysningssedler og selvangivelsens udvisende og overskridelse af maksimerede fradrag m.m.

I praksis har der imidlertid vist sig at være behov for at kunne bemyndige skatteadministrationen til at afgøre sager i et væsentligt større omfang end forudsat. Det har tillige vist sig vanskeligt at afgrænse, hvilke kategorier af sager der er ukomplicerede. Der har både fra ligningskommissionernes og fra administrativ side været fremsat ønske om, at delegationsadgangen efter den gældende § 3, stk. 2, blev gjort fri af den hidtidige snævre fortolkning, således at det i almindelighed